

Věznice v pustinách

Žalman

1. Povím vám svou baladu
rozjímám nad tím, jak začít
zkazím sám si náladu
pro slzy se musím mračit
2. Každý rok před půlnocí
pacifik tu kolem jezdí
světla tam, kam dopadnou
paprsek první je štěstí
3. Pověst má dál vypráví
o mužích jenž s drsnou tváří
z malých cel se nevrátí
nebudou mít klidné stáří
4. V žaláři, co věk tu stojí
v pustinách těch prokletejch
kojot sám tady se bojí
černých stínů stoletých
5. Jen ten vlak, ten o tom ví
světla svý před nima klopí
ale sám nic nepoví
zavzdychá a zasupí
6. Každý rok tak z oken cel
zatvrdlé tváře jen dychtí
rázem zní protáhle well
se štěstím vlak přijíždí